“Un estat no té cap sentit si no és per fer les coses d'una altra manera”

Dependre de mutants és una mica complicat; l'acord d'estabilitat parlamentària amb la CUP després va mutar

Ara no podem anar amb ximpleries, el moment és seriós. La gran prioritat i la revolució és aconseguir la independència

Els que posen a davant el país també tenen molt clares les polítiques socials. Crec que tots ho hem de tenir clar

Imma Tubella (La Bisbal de l'Empordà, 1953) és catedràtica de comunicació i en les últimes eleccions al Parlament, el 27-S, va anar al final –al lloc 78– de la llista de Junts pel Sí (JxSí), com a independent.

En un article recent a El Punt Avui defensava la necessitat de líders forts. El president Puigdemont ho és?

Em sembla el líder que necessitem en aquest moment. Mas també podia exercir una certa forma de lideratge però potser estava massa lligat a l'antiga Convergència. En Puigdemont el vaig conèixer quan va venir a presentar l'ACN i em va semblar una persona que sabia on anava i que tenia les idees molt clares.

I el govern de Junts pel Sí és un lideratge prou sòlid?

Hauria pogut ser un lideratge molt sòlid. Jo vaig acceptar anar a la llista quan sempre havia dit que no aniria a cap llista de res. Vaig trobar que era el tipus d'estratègia que necessitàvem en aquell moment. Quan els països estan enfrontats a un repte com el d'ara fan front comú. I em semblava que això era el més semblant a un front comú. El problema és que vam treure un bon resultat però depeníem d'una altra força política que ha demostrat –i em sap greu– que no posa a davant el país, que és la CUP.

Per què considera que no posa a davant el país?

Perquè la CUP no és una sola cosa, són diverses coses que conflueixen. N'hi ha alguns que posen a davant el país, i d'altres que posen a davant altres coses, la ideologia, per exemple. No parlo de polítiques socials perquè els que posen a davant el país també tenen molt clares les polítiques socials. Jo vinc d'una militància antiga del PSAN (després no em vaig fer de cap altre partit polític), on dèiem que l'alliberament nacional i la lluita de classes eren tot una mateixa cosa. Crec que tots ho hem de tenir clar. Si estem lluitant per un nou país, no és només per tenir un estat. Un estat no té cap sentit si no és per fer les coses d'una altra manera. D'un nou país que no canviés res de les inèrcies de l'autonomia, jo me'n retiraria. Les baralles internes, fins i tot dintre de JxSí, demostren manca de visió. Els personalismes no ajuden. Ara no podem anar amb ximpleries, estem en un moment molt seriós. La gran prioritat i la revolució és aconseguir la independència.

A JxSí han acabat pesant massa els aparells dels partits?

Sí. La meva opinió és meva perquè jo no estic dins de la dinàmica i és molt fàcil opinar quan no ets dins de les dinàmiques, i les dinàmiques són molt complicades en aquests casos. I sabíem que era molt complicat. Però no entenc per què si es decidia anar a les eleccions espanyoles, cosa que tampoc tinc gaire clar que fos necessària, no ho van repetir junts. El pes hauria sigut molt més fort.

La qüestió de confiança del 28 de setembre ha d'estar lligada als pressupostos?

Em sembla que sí. La qüestió de confiança serà un resultat clar. El president haurà de dir què és el que passarà en els propers mesos. A més, veurem què passa entre ara i la qüestió de confiança. Veurem què fan amb la presidenta del Parlament... No ens serveix per a res un RUI o una DUI si no tenim clar uns pressupostos i unes polítiques lligades a aquests pressupostos. Per tant, la posició de la CUP no l'entenc. Ja s'ha vist que dependre de mutants és una cosa una mica complicada. La CUP havia arribat a un acord d'estabilitat parlamentària que després va mutar. Si arribes a un acord, si signes un contracte i després mutes resulta que incompleixes el contracte. Estem en un moment en què hem de ser molt forts perquè els altres també ho són. Si ens en sortim, hi haurà d'haver unes eleccions després, i ja votarà la gent el model de país que vol. Tota la resta em sembla una distracció.

És una mica escèptica sobre que la CUP sigui un suport real per a JxSí?

Confio en el nou secretariat, que té l'oportunitat que veure quines són les seves prioritats. I per mi, la prioritat clara: que el procés se'n surti. I després ja discutirem la ideologia.

El referèndum unilateral d'independència s'hauria d'incloure en aquesta qüestió de confiança?

Segurament, perquè el mateix president sap perfectament que no ens la podem tornar a jugar amb unes eleccions constituents perquè no pot tornar a passar el mateix. Unes eleccions tothom les vol guanyar, els grups que s'hi presenten i els aparells dels partits que han arribat a un pacte. En les eleccions tothom fa comèdia, tothom va a seduir. Però estem en un moment en què ja sabem que s'ha de reformar la democràcia, la llei electoral... I les eleccions no són garantia de res per al procés en el qual estem. El més clar és un referèndum: sí o no. Barrejar-hi tot d'ideologia i polítiques entremig és distreure.

I el RUI s'hauria de fer el 2017?

El calendari no el marquem nosaltres, el marquen els fets. No vivim en un entorn estable, dialogant, democràtic com pot ser la Gran Bretanya, dintre del que cap. Qui no ens diu que demà el Tribunal Constitucional no inhabilitarà la presidenta del Parlament? I això seria un acte gravíssim, perquè en el Parlament la sobirania la tenen els seus diputats. Jo no sé com encara la gent no ha sortit al carrer després de les cintes del ministre de l'Interior dient, entre altres coses, que ha destruït el sistema sanitari català.

Veient que una part del debat ara és si el Parlament hauria d'al·legar o no a la sentència del TC, arribarà aviat el moment que les institucions catalanes trenquin veritablement amb l'Estat espanyol?

Crec que sí que arribarà. Ens sembla que estem en una roda perquè les coses van lentes però en aquests processos les coses ràpides tampoc serveixen per a res. Arribarà un moment que això serà insostenible, cada vegada ho és més, i la desconnexió es farà inevitable. I aquell potser serà el moment en què s'eixamplarà la majoria social de l'independentisme.

Un referèndum unilateral no té el perill que el no no hi vagi?

Això és el seu problema, no és el nostre. En democràcia, quan hi ha abstencions del 60% els Parlaments són legítims. Tothom és prou responsable per saber el que ha de fer. Jo no crec que el no no hi vagi.

Aquest 11 de Setembre, el clima de falta d'avenços i les disputes de fa mesos dins de l'ANC el poden afectar?

A l'agost sempre hem dubtat de l'11 de Setembre. Ens trobem així mig de vacances, veiem la gent mig desmobilitzada... I sempre han sortit bé. No sé si aquest any necessitem una Diada multitudinària. Tots junts al carrer ja ho hem demostrat al món i el món ho té clar. I d'aquí a la Diada passaran coses.

Cal esperar alguna cosa d'Europa? Potser aquesta és l'eterna espera d'"Esperant Godot', i Europa té altra feina, ara...

Europa és molt pragmàtica i n'està molt tipa, de l'Estat espanyol. No es pronunciarà mai amb una cosa com aquesta. Només cal que veiem com es va comportar amb el Brexit. Però un cop succeeixi, aquí ja veurem què diu Europa, perquè es trobarà amb un Estat en fallida i amb un nou país que vol fer les coses d'una altra manera. Un nou país potent. Tant a Europa com a la classe empresarial d'aquest país els preguntaria què s'estimen més: un país que està en fallida o un país que vol fer les coses d'una altra manera i que busca una estabilitat econòmica per tirar endavant. Nosaltres també hem de demostrar que ens en podem sortir i que no farem la mateixa política que hem hagut de fer condicionats per l'Estat espanyol o copiant-lo.

L'independentisme ha de donar per trencats els ponts amb l'espai del dret a decidir o serveixen realment per eixamplar els suports?

Tant de bo servissin per eixamplar l'independentisme. Hi ha gent dintre d'aquests espais que, amb un referèndum, votarien sí segurament. Veig aquests espais, les polítiques dels comuns en general, des de l'Ajuntament a l'Estat, molt confuses. Van començar com un aire fresc i ara els veig cansats, decebuts i deprimits, amb unes polítiques més d'aparador que no de transformació profunda.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 16-08-2016 Pàgina 20
-El Punt Avui. Barcelona 16-08-2016 Pàgina 8
-El Punt Avui. Camp i Ebre 16-08-2016 Pàgina 8
-El Punt Avui. Lleida 16-08-2016 Pàgina 8
-El Punt Avui. Maresme 16-08-2016 Pàgina 8
-El Punt Avui. Catalunya Central 16-08-2016 Pàgina 8

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/996040-lun-estat-no-te-cap-sentit-si-no-es-per-fer-les-coses-duna-altra-manerar.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui